

FNV
t.a.v. de heer H. van der Kolk
Postbus 8456
1005 AL Amsterdam

Postbus 90801
2509 LV Den Haag
Anna van Hannoverstraat 4
Telefoon (070) 333 44 44
Telefax (070) 333 40 33

Uw brief
66.202.02

Ons kenmerk
B&GA/IW/03/60670

Doorkiesnummer
070-3335059

Onderwerp
Voorstellenbrief inzake het wetsvoorstel
Wet werk en bijstand

Datum
11 augustus 2003

Contactpersoon
J. van der Graaff

Geachte heer Van der Kolk,

Hierbij zeg ik u nogmaals dank voor de voorstellenbrief inzake het wetsvoorstel Wet werk en bijstand (WWB) en het constructieve gesprek daarover met u en de delegatie van het FNV.

Ik heb met interesse kennisgenomen van uw aanbevelingen met betrekking tot reïntegratie, inkomenswaarborg en rechtsgelijkheid. Uw bereidheid om een bijdrage te leveren aan deze fundamentele onderwerpen van de WWB stel ik zeer op prijs. Een constructieve dialoog draagt bij aan de kwaliteit van de wet.

Over de doelstellingen en de uitgangspunten van het beleid bestaat tussen ons grote overeenstemming. Over een aantal maatregelen dat u voorstelt om het beleid te realiseren, verschillen wij echter van mening. Over de standpunten van het kabinet daarover bent u eerder op verschillende manieren geïnformeerd. In de Nota naar aanleiding van het verslag, die een dezer dagen naar de Tweede Kamer is gezonden, komt een aantal van die standpunten opnieuw aan de orde. Op een aantal onderdelen van uw voorstellenbrief ga ik hierna nader in.

De landelijke vaststelling van het sociaal minimum en de daaraan gerelateerde bedragen, waarover u in uw voorstel spreekt, is opgenomen in de WWB. In dat opzicht verschilt de WWB niet van de huidige Algemene bijstandswet. In de WWB worden de categoriale regelingen vervangen door de langdurigheidstoelage en krijgt de bijzondere bijstand weer het maatwerk karakter terug. Daarnaast blijft er ruimte voor gemeentelijk minimabeleid, onder meer in de vorm van kwijtschelding en schuldhulpverlening.

Op het punt van rechtszekerheid en rechtsgelijkheid onderschrijf ik uw opvatting over de gezamenlijke verantwoordelijkheid van alle burgers. Solidariteit is een belangrijke peiler van de sociale zekerheid.

In uw brief formuleert u daarnaast ook '12 basisrechten bij reïntegratie' voor uitkeringsgerechtigden. Op deze suggesties wil ik hieronder wel kort ingaan, omdat ik net

als u van mening bent dat de uitgangspunten van de sociale zekerheidswetgeving niet goed gerealiseerd kunnen worden, als de cliënt er niet op kan vertrouwen dat enkele basale aanspraken door wet- en regelgeving geborgd worden.

1. Keuzerecht. Naar de mate waarin voor cliënten keuze mogelijkheden worden ingebouwd binnen de (reguliere) werkprocessen, is onderzoek uitgevoerd in samenwerking met Regioplan Beleidsonderzoek¹. Een belangrijke constatering was, dat veel gemeenten en reïntegratiebedrijven bij het samenstellen van het projectplan rekening houden met de wensen van de cliënt. De gemeente heeft echter het laatste woord. Wel staat voor de cliënt vanzelfsprekend bezwaar en/ of beroep open tegen de beslissing van de gemeente met betrekking tot de verplichting om deel te nemen aan een reïntegratietraject.
2. Recht op begeleider/ vertrouwenspersoon. Het kabinet kan zich vinden in uitgangspunt dat uitkeringsgerechtigden in beginsel het recht moet hebben om iemand mee te nemen naar een keuring of een gesprek. Tevens kan vaak een beroep worden gedaan op organisaties van cliënten. Ons is niet gebleken dat de bestaande wet- en of regelgeving op dit terrein tekort zou schieten. In voorkomende gevallen staan er voor cliënten verschillende mogelijkheden open om 'beklag' te doen. Nadere regels op dit terrein voor reïntegratiebedrijven worden mede daarom op dit moment niet overwogen.
3. Initiatiefrecht wordt geregeld in artikel 10 van de WWB.
4. Budgetrecht. Door gemeenten kan op grond van de WWB in individuele gevallen een persoonsgebonden reïntegratiebudget worden verstrekt. Een landelijk geregeld 'budgetrecht' wijst het kabinet echter af. De Kamer is hierover separaat geïnformeerd².
5. Recht op een vaste consulent. Het kabinet hecht, zoals hierboven reeds is beschreven, veel waarde aan de begeleiding van een cliënt bij reïntegratie. In het kader van SUWI is in de wet vastgelegd dat gemeenten, evenals UWV en CWI, bevorderen dat cliënten zoveel mogelijk met een vast aanspreekpunt (dat optreedt als begeleider en trajectcoördinator) te maken hebben. Uit het eerder genoemde onderzoek dat is uitgevoerd in samenwerking met Regioplan Bedrijfsonderzoek (zie onder 1) kan worden geconstateerd dat een zeer groot aantal gemeenten ook daadwerkelijk invulling heeft gegeven aan dit uitgangspunt.
6. Recht op behouden van oude (uitkerings)rechten. Het onderwerp speelt mijns inziens niet bij bijstandsgerechtigden, en valt daarom buiten het bereik van de WWB.
7. Recht op informatie. Een recht op informatie is een prominent beginsel van 'algemeen behoorlijk bestuur'. Daarnaast staat het geformuleerd in de SUWI-wetgeving, en kan het worden afgeleid uit de gemeentewet.
8. Recht op maatwerk. Het kabinet ondersteunt dit pleidooi voor maatwerk van de FNV van harte. Maatwerk is daarom een centraal uitgangspunt van de WWB, en komt tevens terug in de SUWI-wetgeving.
9. Recht op actieve ondersteuning. In beginsel kan elke cliënt die dat naar zijn of haar oordeel nodig heeft, een beroep doen op ondersteuning van het CWI en/of de gemeente. De wijze waarop het kabinet een feitelijke aanspraak op begeleiding wenst te waarborgen komt ook naar voren in de (wetsgeschiedenis van) de Wet Suwi³. Tevens is een aanspraak op ondersteuning geregeld in de WWB.

¹ Ministerie van sociale zaken en werkgelegenheid, Mogelijkheden voor een actieve rol van de cliënt bij reïntegratie, den Haag 2003

² (SZW-03-438)

³ (Kamerstukken 11 1999/ 2000, 22 187, nr 97 en 107)

10. Recht op volwaardige en duurzame banen. Op grond van artikel 19 van de Grondwet, heeft de overheid de zorg voor bevordering van voldoende werkgelegenheid. Daartoe worden in het kader van het werkgelegenheidsbeleid van het kabinet talrijke activiteiten ontwikkeld. De steun van sociale partners is daarbij overigens onontbeerlijk. Garantie op werk kan de overheid niet bieden.
11. Beroepsrecht. Cliënten kunnen bezwaar en beroep aantekenen tegen besluiten van de gemeente. Onafhankelijkheid is gewaarborgd in de beroepsfase.
12. Baangarantie. In het kader van het reïntegratiebeleid kunnen diverse instrumenten worden ingezet waardoor werkgevers personen in dienst nemen of houden. De overheid kan, evenmin als de sociale partners, een baangarantie realiseren.

Hoogachtend,
de Staatssecretaris van Sociale Zaken
en Werkgelegenheid,

(M. Rutte)